

SETEMBRE

17 i 18 ASSEMBLEA – TROBADA DE LA FAMÍLIA FRANCISCANA a SANT MARTÍ DEL MONTNEGRE

Estada dels germans a partir del **17 de setembre** a la tarda

El dia **18 de setembre**:

9:00h. Sortida davant del Calisay

10:00h. Acollida

11:00h. Eucaristia

12:00h. Assemblea

14:00h. Dinar de germanor

25 GRUPS DE FORMACIÓ, interessats contactar amb NEUS ROIG:
678 79 69 18

29 CONSELL LOCAL, a les **17:00h**, al Convent.

OCTUBRE

3 TRÀNSIT DE SANT FRANCESC, a les **22:00h**, a la Cripta

4 FESTIVITAT DE SANT FRANCESC D'ASSÍS,
EUCARISTIA SOLEMNE a les **19:30h**

5 TROBADA AMB ELS CAPS DE GRUP, a les **18:00h**, al Convent

14 PREGÀRIA DAVANT DEL SANTÍSSIM AMB LECTIO DIVINA,
a les **20:15h**, a la Cripta

16 DIA DE LA FRATERNITAT

PASTORAL DE LA SALUT, a les **17:30h**, al Convent

28 PREGÀRIA DAVANT DEL SANTÍSSIM AMB CANTS DE TAIZÉ,
a les **20:15h**, a la Cripta.

GERMANOR FRANCISCANA

FRATERNITAT FRANCISCANA SEGLAR

ARENYS DE MAR

SETEMBRE 2016 N° 471

<http://ordefranciscaseglar.jimdo.com/>
Tels. 93 792 06 41 – 678 79 69 18

CRIDATS A SER MISERICORDIOSOS COM EL PARE

El Senyor em donà a mi, fra Francesc, de començar així a fer penitència: puix que quan estava en pecats em semblava massa amarg de veure leprosos. I el Senyor mateix em conduí entre ells i amb ells vaig fer misericòrdia (Test 1,2).

He escollit aquest trosset del testament de sant Francesc amb el pretext d'enllaçar la Misericòrdia que Déu incansablement ens ofereix i com aquesta hauria de provocar en nosaltres un canvi en la relació que hem de tenir vers el nostre proïme.

La lectura que en faig d'aquest fragment és que sant Francesc, en un moment concret de la seva vida, es va sentir pecador ja que el text parla de pecats i de penitència, crec que vol dir que es va penedir d'alguna cosa que li pesava a l'ànima i després d'haver experimentat la misericòrdia de Déu en ell, només després, diu que va poder fer misericòrdia amb els leprosos.

De la mateixa manera, els cristians experimentem una i altre vegada l'amor i la misericòrdia de Déu a través del sagrament de la reconciliació. Per tant, estem obligats a actuar sempre amb misericòrdia i molt més encara nosaltres els franciscans seglars pel nostre compromís de vida evangèlica.

Voldria encara, però, compartir una reflexió sobre una obra de misericòrdia concreta: "Suportar amb paciència les molèsties dels altres". Aquí la cosa se'ns complica més, i em pregunto: com podria jo personalment, o com podríem nosaltres com a fraternitat, treballar aquesta obra espiritual de misericòrdia? Tot un repte! Com puc o podríem, com a fraternitat, passar per alt els defectes o manies que em molesten del meu germà? Crec que només hi ha una única manera de fer-ho, el mateix papa Francesc ens ho diu: *Estem cridats a viure de misericòrdia, perquè a nosaltres Déu primerament ens ha donat misericòrdia (M. Vultus, 9).*

Cal, doncs, treballar primer el propi cor essent molt conscient de les pròpies mancances i defectes i fer-ne un propòsit. No, millor dit, prendre la decisió de mirar-me interiorment de manera exigent i respondre'm constantment a la pregunta explícita: Com puc NO ser misericordiós amb el meu germà, si Déu ho és tant amb mi?